

חוק להגנת חיית הבר (תיקון מס' 2), התש"ן-1990*

1. החלפת סעיף 1 במקום סעיף 1 לחוק להגנת חיית הבר, התשט"ו-1955¹ (להלן – החוק העיקרי), יבוא:
1. בחוק זה –
- ”הגדרות
- ”חיית בר” – יונק, עוף, זוחל או דו-חיים, או כל חלק ממנו, או תולדה שלו, שמקורו בשטח המדינה או מחוצה לו, שאין טבעו לחיות במחיצתו של אדם;
- ”חיית בר מטופחת” – מין, תת מין או זן של חיית בר, שטופח או פותח לצרכי גידולו בשביה למטרות מסחר, והוכרז על ידי שר החקלאות ככזה;
- ”מזיק” – חיית בר ששר החקלאות הכריז עליה שהיא מזיק;
- ”ציד” – חיית בר ששר החקלאות הכריז עליה שהיא ציד;
- ”חיית בר מוגנת” – חיית בר שאינה ציד, מזיק או חיית בר מטופחת;
- ”צידה” – לרבות עשיית מעשה מתוך כוונה לפגוע בחייה, בשלומה או בחירותה של חיית בר, או להדריך את מנוחתה, או לסכן את התפתחות הטבעית של ביציה, או של כל תולדה אחרת שלה;
- ”סחר” – לרבות קניה, מכר, יצוא, יצוא חוזר, יבוא והכנסה מן הים;
- ”רשות שמורות הטבע” – הרשות שהוקמה על פי סעיף 33 לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע ואתרי הלאום, התשכ”ג-1963².
2. החלפת סעיף 2 במקום סעיף 2 לחוק העיקרי יבוא:
2. לא יצוד אדם ציד או חיית בר מוגנת, אלא ברשיון ציד או בהיתר על פי סעיף 3³.
3. החלפת סעיף 3 במקום סעיף 3 לחוק העיקרי יבוא:
3. שר החקלאות רשאי להעניק רשיון לשם צידת ציד, ולהתיר, בהיתר צידה כללי או מיוחד, צידת חיית בר מוגנת למטרות מדעיות, לרבייה, לשמירת האיוון בטבע, למניעת נזקים לחקלאות, למניעת סכנה לאדם או לחי ולמניעת מחלות מידבקות בהם.
4. תיקון סעיף 6 בסעיף 6 לחוק העיקרי –
- (1) במקום כותרת השוליים יבוא: ”כניסה לרשות הזולת”;
- (2) סעיף קטן (א) – בטל, והאמור בסעיף קטן (ב) יסומן 6.
- (3) במקום ”לפי סעיף זה” יבוא ”לפי סעיף 3”.
5. תיקון סעיף 7 בסעיף 7 לחוק העיקרי, במקום ”את הציד במקום שבתחום שיפוטה” יבוא ”צידת ציד במקום שבתחום שיפוטה”.
6. החלפת סעיף 8 במקום סעיף 8 לחוק העיקרי יבוא:
- ”מסחר, החזקה והעברה של חיית בר
8. (א) (1) לא יסחר אדם בחיית בר שאינה מזיק ואינה חיית בר מטופחת אלא בהיתר סחר כללי או מיוחד;

* נתקבל בכנסת כיום ב' באב התש"ן (24 ביולי 1990): הצעת החוק דבריו הסבר פורסמו בהצעות חוק 1943, מיום כ"ח בתמוז התשמ"ט (31 ביולי 1989), עמ' 127.

¹ ס"ח התשט"ו, עמ' 10.

² ס"ח התשכ"ג, עמ' 149.

(2) לא יעביר אדם חיית בר שאינה מוזק ואינה חיית בר מטופחת אלא בהיתר העברה כללי או מיוחד:

(3) לא יחזיק אדם חיית בר שאינה מוזק ואינה חיית בר מטופחת אלא בהיתר החזקה כללי או מיוחד, או אם באה לידיו מבעל היתר סחר כללי או מיוחד או היתר העברה כללי או מיוחד, או אם הנו מחזיק כדין כאמור בסעיף קטן (ב).

(ב) מי שהחזיק כדין בחיית בר לפני יום תחילתו של חוק זה והמשיך להחזיקה, או מי שקיבלה ממנו שלא בתמורה – יהא מחזיק כדין, ומי שקיבל חיית בר שלא בתמורה ממחזיק כדין על פי סעיף קטן זה – יהא מחזיק כדין.

(ג) תהא זו הגנה טובה למי שהחזיק, העביר או סחר כחלק מחיית בר אם לא ידע כי בידי חלק של חיית בר.

7. במקום סעיף 9 לחוק העיקרי יבוא: החלפת סעיף 9

”רשינות והיתרים 9. רשיון או היתר לפי חוק זה יינתנו בידי שר החקלאות לפי כללים שנקבעו בתקנות, והוא רשאי לסרב לתתם, לתת אותם בהגבלות או בתנאים, לבטלם או לשנותם בכל עת.”

8. במקום סעיף 10 לחוק העיקרי יבוא: החלפת סעיף 10

”מיניו פקחים 10. שר החקלאות רשאי למנות פקחים לצורך חוק זה ולקבוע את תפקידיהם.”

9. במקום סעיף 11 לחוק העיקרי יבוא: החלפת סעיף 11

”הענקת סמכויות שוטר לפקחים 11. (א) הסמכויות המסורות לשוטר לפי סעיפים 2, 3, 22, 25 ו-32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ”ט-1969³, ועל פי סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)⁴ יהיו גם לפקח לגבי עבירות על חוק זה ועל התקנות לפיו, וההוראות והפקודות האמורות יחולו על מעצר, חיפוש, תפיסת חפצים וחקירה, הנערכים על ידיו כאילו נערכו בידי שוטר.

(ב) הוראות הסעיפים 33 עד 42 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ”ט-1969, יחולו גם על תפיסת חפצים בידי פקח, מכח סמכותו על פי סעיף זה, וכל מקום בהוראות אלה שבו נאמר “שוטר”, “קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו” ו”משטרה” ייקרא כאילו נאמר בו “פקח”, “מנהל רשות שמורות הטבע” ו”רשות שמורות הטבע”.

(ג) מבלי לגרוע מסמכותו על פי חוק זה או על פי כל דין, רשאי פקח לתפוס ולהחרים חיית בר, שבהחזקת אדם ללא היתר, ולהשמדה, אם חיית הבר אינה בחיים או אין סיכוי להמשך התפתחותה הטבעית.”

10. במקום סעיף 13 לחוק העיקרי יבוא: החלפת סעיף 13

”נטל הראיה 13. נמצאו בחזקתו של אדם, ברשותו, או בכלי הרכב שבבעלותו או בחזקתו, ציד או חיית בר מוגנת, עליו הראיה שהוא מחזיק בה כדין.”

³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

⁴ חא”י, פרק ל”ד, כרך א’, עמ' 439.

14. (א) העובר עבירה על פי חוק זה או על תקנה שהותקנה לפי סעיף 16 למעט על פי פסקה (2), או העובר על תנאי מתנאי רשיון או היתר שניתן על פי חוק זה, דינו, אם אין הוראה אחרת בחוק זה, מאסר שנה אחת או קנס.
(ב) העובר עבירה לפי הוראות הסעיפים 2, 3 ו-4 א על תקנה שהותקנה לפי סעיף 16(2), דינו מאסר שנתיים או קנס.

(ג) היתה העבירה עבירה נמשכת, רשאי בית המשפט, בנוסף על העונש לפי סעיפים קטנים (א) או (ב), להטיל קנס כאמור בסעיף 61(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977⁵, או מאסר נוסף של יומיים לכל יום שבו נמשכת העבירה, וזאת מן היום שבו קיבל הנאשם הודעה בכתב מרשות שמורות הטבע או מיום הרשעתו בדין.

15. שר החקלאות רשאי להעביר את סמכויותיו לפי חוק זה, למנהל רשות שמורות הטבע, פרט לסמכויותיו לפי סעיפים 1 ו-16 ורשאי הוא להטיל בצו על רשות שמורות הטבע תפקידים לכיצוע הוראות חוק זה והתקנות על פיו.

(1) במקום פסקה (1) יבוא:

"(1) הגשת דינים וחשבונות על ידי בעלי רשיונות או בעלי היתרים בקשר לצידה ובקשר לחיית הבר שברשותם";

(2) בפסקה (3), במקום המלים "או באיזור מסויים" יבוא "בשעות מסוימות, באיזור מסויים או בשיטות ובאמצעים מסויימים";

(3) במקום פסקה (9) יבוא:

"(9) תנאים לקבלת רשיון ציד, לרבות בדבר כחינות לקבלת רשיון, ביטוח ורשיון ירי";

(4) אחרי פסקה (9) יבוא:

"(10) ביצוע בדיקות ותכחינים לצורך איתור מוקדי מחלה ולמעקב אחר יעילותם של טיפולים."

16א. (א) שר החקלאות רשאי, בהתייעצות עם רשות שמורות הטבע להטיל, בתקנות, אגרות לרשיונות ולהיתרים הניתנים על פי חוק זה, ופטור מתשלומן, כולן או מקצתן.

(ב) ההכנסות מהאגרות ישמשו כהכנסתה של רשות שמורות הטבע."

רפאל איתן
שר החקלאות

יצחק שמיר
ראש הממשלה

דב שילנסקי
יושב ראש הכנסת

חיים הרצוג
נשיא המדינה

⁵ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.